

Votre Programme Matmidim - Chiour ALEPH

Semaine du 12 au 16 mai 2024

Souguia n°128

ד"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Kabalat Shabbat avancée par le Kahal

(1ère partie)

Pour la Réfoua Chéléma de

Anaëlle Jacqueline bat Rivka,

Haim Dan ben Juliette, Chimon ben Juliette, Guershon ben Sarah

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֵא יֵאָרַע דְּבַר תְּקֵלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבֵּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֵא אִמְר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבֵּר הַלְכָה וְאִשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֲלֻקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֲלֻקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאֲנִי מְשֻׁכִּים וְהֵם מְשֻׁכִּימִים. אֲנִי מְשֻׁכִּים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכִּימִים לְדַבְרֵי בְטִלִּים. אֲנִי עֲמַל וְהֵם עֲמַלִּים. אֲנִי עֲמַל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֲמַלִּים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רָץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רָץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֶאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

La Kabalat Shabbat peut se faire déjà depuis le Plag Haminha, soit de façon individuelle, soit par le Kahal. Lorsque c'est le Kahal qui accepte Shabbat plus tôt, les Richonim ont tranché que toute la ville doit se plier et prendre Shabbat, même pour ceux qui n'auraient pas prié au Beit Halnesset. Nous tenterons de définir les différentes conditions et Halakhot qui s'appliquent à cette règle.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

לה: במה מדליקין פרק שני שבת

ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
וחנויות שלישית להדליק את הנר דברי ר' נתן
ר' יהודה הנשיא אומר שלישית לחלוץ תפילין
° ושוהה כדי צליית דג קטן או כדי להדביק
פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע ושובת

[...]

תנא דבי רבי
ישמעאל ה"ש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העומדים
בשדה מלעדור ומלחרוש ומלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאים ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסים מונחין התחיל לתקוע

[...]

א"ר יוסי⁶ (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו אמר לו אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנוע יש לו לחזן הכנסת

בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות

מרדכי מסכת שבת פרק במה מדליקין רמז רצו - רצח

מצאתי בספר המקצעות שכתב בשם רב שרירא גאון [רמז רצז] מעשה היה בימי אבותינו הקדמונים פעם אחת ע"ש היה
יום המעון היה וכסבורין העם שהוא חשיכה הדליקו נרות ולא הספיקו להתפלל מנחה עד שנשבה הרוח ונתפזרו העבים
וראו השמש ולא התפללו מעריב והיה שהות ביום והתחילו הנרות לכבות ושאלו חכמי הדור ואמרו אותם שהדליקו אסורים
להדליק עוד ולעשות מלאכה שכבר קבלו השבת אבל שאר אנשי העיר מותרין להדליק ובמלאכה מכאן יש להוכיח שהדלקת
הנר הרי היא קבלת שבת וגם יש ללמוד דקבלת שבת בטעות לא היא קבלה ומותרין במלאכה כאביי דשרי לכברויי סלי
והיכא שרוב הקהל קבלו עליהם שבת המיעוט על כרחם נמשכין אחריהם ואסורין במלאכה וכן כתב ר"י ברבי מרדכי דאם
הקהל אמרו בע"ש [רמז רצח] ברכו שאין היחיד שלא היה בבהכ"נ יכול לעשות מלאכה אף על פי שאין רוצה לקבל עדיין
שבת והביא ראייה מפרק במה מדליקין שנתנו חכמים שיעור לחזן בהכ"נ להוליד שופרו לביתו משמע אבל אדם אחר אסור
ומיהו יש לדחות:

חזן
הכנסת. שמש הציבור: להוליד
שופרו לציבור. שהיה גג מיוחד בגובה
העיר ואמלעיתה לתקוע שם ומשם
מוליכו לביתו. אלמלא אכתי לא נקיט
קדושת שבת עליהו: לשיעורין.
פעמים שציתו קרוב פעמים שציתו
רחוק: בראש גגו. שתקע שם:
שאין מטלטלין. אפילו ברשות היחיד:

שש תקיעות. אף המרועות
צמנין דסדר שלהן תקיעה תרועה
ותקיעה: להצטיל ממלאכה שבשדות.
ויהא להן שהות ליכנס לעיר: להצטיל
העיר. ממלאכה: והחנויות. ממקח
וממכר: לחלוץ תפילין. והדלקת נר
צרכיית: להדביק פס צנור. ועדיין
יש שהות כדי שיקרמו פניה שהיו
ממהרים התקיעות כדי להוסיף מחול
על הקדש: ופוקע ומריע ופוקע.
הרי שש: ושובת. חל שבת עליו:

מלעדור. מלחפור: ויכנסו כולם
כאחד. שלא יחדו הנכנסים באחרונה
לומר שעסקו במלאכתן אחר ששמעו
קול השופר שאין הכל מכירין מי
קרובים ומי רחוקים: סריסין. הן
דלתות⁶ החנויות ומסלקין אותן ומניחין
ע"ג יתדות ומוכרין עליהן מצלין ושאר
דברים ולערב מחזירין אותן לפתחים:

Programme du lundi

שלטי הגבורים סוף פרק במה מדליקין [ט"ו ע"א אות ב]

לפי דברי ריב"ם אם הקהל אמרו בע"ש ברכו וקבלו שבת אף היחיד שלא היה בבהכ"נ נגרר אחריהם ואסור לעשות מלאכה אף על פי שאינו רוצה לקבל עדיין שבת. מיהו הראיה שהביא ריב"ם מן החזן שלא התירו אלא לו לבדו להוליך שופרו לביתו אינו ראיה דהא אידחי לה בתלמודא ויותר היה נראה ראיה לומר מדקאמר תלמודא שבתקיעה ראשונה לא יכנסו הקרובים לעיר עד שיבואו הרחוקים מפני החשד א"כ משמע דעל כרחך הרחוקים צריכים לקבל עליהם השבת בשעה שמקבלים עליהם הקרובים דאל"כ מאי חשד איכא הכא אפילו אמת שעשו מלאכה אחר התקיעה שמא לא קבלו עליהם שבת בשעה שקבלו עליהם הקרובים. ודברי סמ"ג עשין ל' ודברי מהר"ם דסבירא להו דקבלת שבת תלויה בהדלקת הנר (אף) אותם שלא הדליקו אין נגררים אחר אותם שהדליקו כי אותם שלא הדליקו יכולין לעשות מלאכה א"כ אפי' שרוב הצבור קבלו עליהם השבת אין היחיד שאינו רוצה לקבל עדיין נגרר אחריהם עד שיעשה מעשה מורה היותו נמשך אחר הרוב [...]

כנסת הגדולה הגהות בית יוסף אורח חיים סימן רסג

ה. שטה מ"ג: כתוב במרדכי בפרק במה מדליקין, והיכא שרוב הקהל קבלו עליהם שבת וכו'. נ"ב: דוקא במלאכה גמורה אבל לא טלטול ושאר **שבותין**. הר"א נ' נחמיש בתשובה כתיבת יד. אבל מהר"א קאפסאלי ז"ל חלק עליו, וכתב דאפילו בטלטול ושאר השבותים אסרי המרדכי וריב"ם ז"ל. ועיין בשלטי הגבורים סוף פרק במה מדליקין [ט"ו ע"א אות ב]

ז. אין לחלק בין ברכו למזמור שיר ליום השבת. ומיהו, אפילו לדעת המרדכי וריב"ם היינו דוקא היכא שרוב הקהל הם בבית הכנסת, **אבל בעיר שודאי רוב הקהל בבתייהם בעת התחלת מזמור שיר ליום השבת, אינו בדין שיהיו נמשכין אחר המיעוט. וכן בעיר שיש בה בתי כנסיות הרבה, ופעמים שמקדימים בבית הכנסת אחד לקרוא מזמור שיר ליום השבת קודם האחרים, ועל הרוב זמנו של זה לא זמנו של זה, מי מהם יהא נמשך, הרי נתת דבריך לשיעורים. הר"א נ' נחמיש בתשובה כתיבת יד.**

Programme du mardi

קרוב נתנאל מסכת שבת פרק ב סימן כד ד"ה אות ע

אומר ברכו הכל פורשין ממלאכה. ואפילו בשבותים גם כן אסור ליחיד אף שהוא אינו בבהכ"נ ואינו רוצה עדיין לקבל שבת. דהמיעוט נמשכין אחריהן כ"ה במרדכי סוף פרק זה. והביא ראיה מהא דאמר שנתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו לביתו משמע אבל אדם אחר אסור ויש לדחות ע"כ (ועיין מ"א בסימן רס"א ס"ק י"א שהשיג על בעל כה"ג וכתב עליו שלא עיין במרדכי סוף הפרק שהביא ראיה מהל' שופר ואפשר לומר שראה דהמרדכי עצמו כתב על ראיה זו ויש לדחות) ובשו"ת חכם צבי סימן י"א ז"ל ובאמת ראיה זו אינו מוכרח דאיפכא מוכח התם דלמאי דבעי למימר שנתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו הוא מותר להדליק את הנר לכל אדם אלא שאין משם ראיה כלל דהתם למאי דס"ד עדיין לא מקרי קבלת שבת עד שיעור הולכת שופר לביתו ע"כ. ואני אומר שדברי מרדכי שרירין וקיימין וה"ק מדקאמר רבי חנינא שמעתי שאם בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו. שעדיין לא מקרי קבלת שבת עד שיעור הולכת שופר לביתו הא אדם אחר לא כלומר אחר קבלת שבת אף מי שלא קיבל שבת אסור בשבותין דאלת"ה מנ"ל לרבי חנינא שנתנו חכמים שיעור לעשות מלאכה דאורייתא. אימא דהוי קבלת שבת ואסור ליחיד דנמשך אחר הציבור אלא לענין הולכת שופר דהוי שבות לענין זה אין היחיד נגרר אחר הציבור וכל אדם מותר בשבותים מי שלא קיבל שבת. אלא ש"מ (דאפילו) אדם אחר אסור אחר זמן זה שנתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו. דיחיד נגרר אחר הציבור אפילו בשבותין:

Programme du mercredi

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רסג

סעיף יב אם רוב הקהל קבלו עליהם שבת, המיעוט נמשכים אחריהם על כרחם.
סעיף יג אדם שבא לעיר בע"ש וכבר קבלו אנשי העיר עליהם שבת, אף על פי שעדיין היום גדול, אם היו עליו מעות או שום חפץ, מניחו ליפול.

מגן אברהם על שולחן ערוך אורח חיים סימן רסג סעיף יב אם רוב הקהל כו'. ואם רוב הקהל לא היו בבה"כ אין נמשכין אחר המיעוט וכן בעיר שיש בה"כ הרבה אין אחת נמשכה אחר חברתה (כ"ה):
מחצית השקל אורח חיים סימן רסג ס"ק כד (כד) אם רוב כו'. אין אחת נמשכה אחר חברתה. אלא אותן בני אדם שדרכן לילך לבית הכנסת אחד, אותן בני אדם נמשכים אחר אותן בתי הכנסת שדרכן לילך שם. ואותן שדרכן לילך לבית הכנסת אחרת, נמשכים אחר בית הכנסת אחרת:

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן רסג סעיף יב נא] ואם רוב הקהל לא היו בבה"כ אין נמשכין אחר המיעוט וכן בעיר שיש בה בתי כנסיות הרבה אין אחת נמשכת אחר חברתה ואפילו אם באחת רוב אבל אם עושה מנין בביתו אפי' מנין קבוע בטל אצל הרוב [דה"ח]:

ערוך השולחן אורח חיים סימן רסג סעיף כ - כג

סעיף כב לפי מה שנתבאר דהיחיד נגרר אחר הרבים מבה"כ"נ שלו לפ"ז יש להסתפק אם בבה"כ"נ שהוא מתפלל שם כבר קבלו שבת והוא עדיין בביתו ונאסר במלאכה אם גם בני ביתו נאסרו במלאכה ואם לא הדליקו בביתו נרות עדיין אסורים להדליק דנגררו אחר הבעה"ב או דילמא דרק הוא אסור במלאכה אבל בני ביתו מותרים ואין לדמות זה למה שנתבאר בסעי' י"ח דהאשה שהדליקה קבלה שבת וכל בני ביתה מותרים במלאכה דהאשה אינה נחשבת לעיקר שבני ביתה יגררו אחריה אבל האיש אפשר שבני ביתו נגררים אחריו וצ"ע לדינא דאולי זהו כעין גרירה דגרירה דהוא נגרר אחר הבה"כ"נ שלו והם נגררים אחריו ולא אמרינן גרירה לגרירה כעין דאיתא בשבת לענין חיוב חטאת [ע"א]. מיהו זהו וודאי דאם רוב העיר כבר קבלו שבת דאז כולם המיעוט בין אנשים בין נשים אסורות במלאכה ואם לא הדליקו נרות ידליקו ע"י אינו יהודי:

סעיף כג אפילו אורח שבא לעיר בע"ש לעת ערב ואנשי העיר כבר קבלו שבת עליהם שאמרו לכה דודי נאסר מיד במלאכה אף על פי שעדיין היום גדול ואם היו עליו מעות או שארי חפצים המוקצים אינו מטלטלן אלא נכנס לחדר ומניחן ליפול ע"י טלטול מן הצד וזהו כשהיה לאחר פלג המנחה ועכ"ז רשאי להתפלל מנחה של חול וכמ"ש בסעי' ב' ומעשה כתוב בשבלי הלקט על ר' אברהם ור' יעקב אחיו שבאו לעיר אחר שיצאו הקהל מבה"כ"נ ולא נתנו להם שלום ולא הניחום ליכנס למחר בבה"כ"נ ובאחד בשבת גזרו עליהם תעניות חמשים ימים רצופים ולהשלים נ' ימים אלו בצומות ומלקיות ועוד גזרו עליהם לתת ממנום לפדיון נפשם לקופה של צדקה וכו' ע"ש [ב"י]

סעיף כ אם רוב הקהל שבבה"כ"נ קבלו שבת עליהם והיינו שאמרו לכה דודי והיה אחר פלג המנחה גם המיעוט שלא היו בבה"כ"נ נמשכים עמהם ואסורים במלאכה דכללא הוא דהמיעוט נמשכים אחר הרוב אבל בה"כ"נ אחר אינו נמשך אחר בה"כ"נ זה ואפילו אם בזה שקבלו כבר שבת הוא היותר גדול שבעיר מ"מ כל בה"כ"נ נחשב כציבור בפ"ע לענין זה ולכן הבא לבה"כ"נ בעוד שהקהל מקבלים שבת ואומרים לכה דודי והוא לא התפלל עדיין מנחה לא יתפלל מנחה באותו בה"כ"נ כיון דבשם חלה קדושת השבת אלא ילך חוץ לבה"כ"נ בעזרה או חדר הסמוך לו ויתפלל שם מנחה ואח"כ יכנס לבה"כ"נ ויקבל שבת ואין לומר האיך יתפלל של חול והרי גם עליו חלה קדושת שבת די"ל דלחומרא חלה עליו לאסרו במלאכה ולא לקולא לפוטרו מתפלת חול ולכן זהו דווקא כשהוא לא קבל שבת עמהם אבל אם לא שם על לבו שלא התפלל מנחה עדיין וקבל שבת עמהם הרי בעצמו קבל עליו שבת ואסור לו להתפלל של חול אלא יתפלל ערבית שתים של שבת כדין שכן ולא התפלל בס"י ק"ח ע"ש:

סעיף כא וזהו כשבא באמירת הציבור לכה דודי אבל אם בא מקודם אפילו בעת אמירת המזמורים שקודם לכה דודי שנהגו לאומרם יכול להתפלל מנחה אף על פי שיודע שימשוך תפלתו עד אחר קבלת שבת כיון שהתחיל בהיתר ויש מי שאומר דווקא שהיה סבור שיגמור קודם קבלת שבת אבל אם יודע שלא יגמור לא יתחיל [ט"ז סק"ב] ולא נראה כן דאין זה מהאיסורים שלא יתחיל להתפלל אלא הידור בעלמא [וכ"מ במג"א סק"כ"ט וכ"כ הא"ר סק"ל"ז] וכן עיקר לדינא אמנם בכה"ג אם ירצה יכול לצאת ולהתפלל במקום אחר אבל אינו מוכרח לעשות כן:

Programme du jeudi

שו"ת שבט הלוי חלק ט סימן נו

ודרבנן זזה משעת קבלת שבת בזה"ל ואין נפ"מ אם הישוב קבוע או לא דשבת קביעי וקיימא ואין נפ"מ להלכה אם זה מעט לפני שקה"ח או מוקדם אחרי פלג המנחה עכ"פ הרוב קבל עליו שבת כהלכה, יהי' מאיזה טעם שיהי', וקבלת שבת ע"י הרוב ושהם פורשים מכל מלאכה הוא הגורם שגם המיעוט אסור לזלזל בזה.

וע"פ הנ"ל איני נכנס בכל הספיקות של כ"ת מהו הגדר של ישוב עראי בזה כי להלכה אין נפ"מ בזה כנ"ל, ומה שהביא כב' ראי' לדברינו הקטנים שנאמרו בענינים אלה בשו"ת שבט הלוי ח"ז סי' ל"ה תשוב"ח לו.

ומה שמסופק כבודו באחד הנהג תמיד ע"פ פלג המנחה של שעה ורביעי לפני צאה"כ ובא לקהל שמקדימים לקבל שבת ע"פ פלג המנחה של שעה ורביעי לפני שקה"ח אם נגרר אחריהם באיסור מלאכה שהרי לשיטתו לא חל שבת בקבלת הקהל הנעשית לפני פלג המנחה ואלו כשמגיע פלג השני אין קהל עושה שום מעשה או דבור לקבל שבתא אלא נמשכים להתנהג בקדושת השבת ונו"נ קצת בזה גם התעורר קצת אם שייך כאן גדר חומרי מקום שהלך לשם [עיין בפוסקים או"ח סי' תס"ח].

הנה לעני כמוני פשוט דנדון זה ג"כ בכלל תקנת הנהגה הנ"ל שאם רוב קהל כבר נוהגים קדושת שבת ולדידהו בא הקדושה ע"י מעשה שלהם לדעתם שמתחילים אחרי פלג שלפני השקיעה א"כ להרוב כבר חל שבת והאיש הזה הבא עכשיו מבחוץ דינו כדין המפורש בב"י סי' רס"ג בשם השבלי לקט דאדם שבא לעיר בע"ש וכבר קבלו עליהם אנשי העיר שבת כיון שהתחילו ברכו אעפ"י שעדין היום גדול, [פי' ובדרך כלל לא הי' האיש הזה מקבל שבת] אם הי' עליו מעות וכו' מניחם לפול שברכו במקום תקיעה ע"כ ונפסק בשו"ע סי"ג, דגם אם הוא מוקדם לזה נגרר אתם מתקנת מנהג הנ"ל. [...]

[...] יקרתו קבלתי ואשר שאל בדין המבואר סי' רס"ג סי"ב באו"ח שאם רוב קהל קבלו עליהם שבת המיעוט נגרר אחריהם וכ' כב' ששמע בשמי דהיינו דוקא בקהל קבוע ולא בקהל שאינו קבוע, וכ' דנפ"מ טובא בימי חופש עבודה שנוסעים להנפש בעירות קטנות דלפ"ז לא נגררים שם אחרי רוב מבלי נופש המקבלים השבת מוקדם, וממילא מותר למיעוט לעשות מלאכה, וכן יהי' מותר ליחיד להגיע לעיירה זו אחר פלג המנחה (זמן קבלת שבת של הרוב). ובתשובת דבר זה אומר בקיצור שבאמת איני זוכר כעת אם הוריתי פעם הוראה הנ"ל, ואם כן הוריתי אם כעין צורת השאלה של מעל"כ כבודו, ולמעשה אין הדבר פשוט אצלי כ"כ שבנדון שאלתו לא יהי' דין נגרר מיעוט אחרי הרוב אם כל היושבים שם עכשיו הם שם רק באופן זמני, כי לענ"ד הנדון שלנו אין דומה לשאר דברים של קהלות או מנהגים המחייבים את המיעוט להלוך אחרי רוב וזה דוקא אם עכ"פ הרוב קבוע בקהלתו לא כשנמצא שלא במקומו באופן עראי.

דדין זה של נגרר אחרי רוב הוא מדברי המרדכי סופ"ב דשבת וראיתו מהא דשבת ל"ה ע"ב לענין תקיעה הששית של החזן, ובשלטי גבורים סופ"ב דשבת פקפק על הראי' ובקרבן נתנאל ברא"ש סופ"ב דשבת מבאר היטב ראית הריב"ם יע"ש עכ"פ הדין קיים בלי פקפוק, וקבלת שבת בצבור לדין כתקיעה ששית לדידהו עיין ב"ח סי' רנ"ו, ולשון הב"ח שם, וכשמתחיל ש"צ ברכו הוא במקום תקיעה הששית סמוך לשקיעת החמה והוא קבלת השבת וכן ראוי לנהוג בכל מקום אף על פי שמקצתם דרים בין הגוים יודיעם הש"צ מבית לבית ע"כ.

ויראה לענ"ד דהאי בכל מקום שכל הב"ח הוא דוקא, ר"ל כל מקום שיש קבוץ ישראל שומרי המצות עשו גדר מפני חשש זלזול שבת שיהי' זמן קצוב להפסקת מלאכת חול דאורייתא

Liste des 128 Souguiot étudiées sur Matmidim

H'AGUIM

Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111 - 113. Le Chamach	Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Mèh'iyat Amalek	Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets 127. Hamets immangeable	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash	Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid
--	--	--	--	--

BRAKHOT

1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot	10. Les Brah'ot de consommation 11. Brakha Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen	18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisin (1) 25. Pat Kisin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin	42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
--	---	---	--	--

SOUGUIOT GENERALES

37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour	51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
--	----------------------------------	---	--	--

CHABBAT – Melekhet Mah'chevet

Chabbat – Les Derabanan

59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat 128. Kabalat Shabbat avancée par le Kahal		
---	---	---	--	--

HACHKafa - PENSEE JUIVE

EVEN HAEZER

YOREI DE'AH

H'OCHEN MICHPAT

81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	114 – 117. Adam Hamazik Béoness 118 -121. Th'ilato bépchia vessofo béoness	122-126. Néfech bénéfech
----------------------------	------------------	------------------------------	---	--------------------------